มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

THAI COMMUNITY PRODUCT STANDARD

มผช.๒๑๘/๒๕๕๙

ซึง

SUENG

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 97.200.20

ISBN 978-616-346-324-1

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

ซึง

มผช.๒๑๘/๒๕๕๙

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๒๐๒-๓๓๓๔-๕

ประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ฉบับที่ ๒๐๗๖ (พ.ศ. ๒๕๕๙)
เรื่อง ยกเลิกและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
ซึ่ง

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่ง มาตรฐานเลขที่ มผช.๒๑๘/๒๕๔๗ และคณะอนุกรรมการพิจารณามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน คณะที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๔-๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่ง มาตรฐานเลขที่ มผช.๒๑๘/๒๕๔๗ และกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่ง ขึ้นใหม่

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงออกประกาศยกเลิกประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๒๔ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ลงวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่ง มาตรฐานเลขที่ มผช.๒๑๘/๒๕๕๙ ขึ้นใหม่ ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ธวัช ผลความดี
เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
ซึง

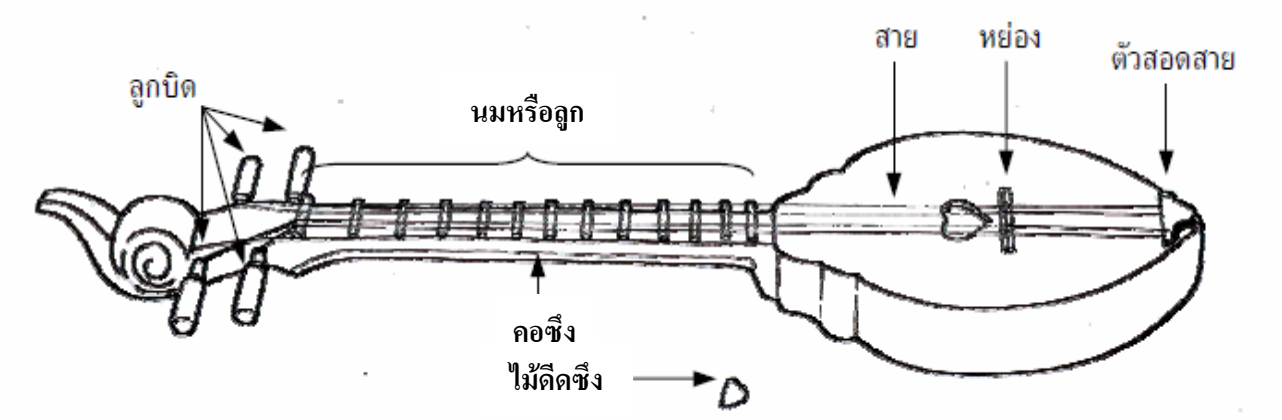
๑. ขอบข่าย

๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเฉพาะซึงที่ทำจากไม้ โดยไม่ครอบคลุมซึงจำลองที่ทำขึ้นเพื่อใช้เป็นของประดับตกแต่งหรือของที่ระลึก

๒. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

๒.๑ ซึง หรือที่เรียกว่า “ปิน” หมายถึง เครื่องดนตรีพื้นเมืองเหนือของไทยประเภทเครื่องดีด ประกอบด้วยตัวซึงและไม้ดีดซึง โดยทั่วไปมี ๔ สาย ดังรูปที่ ๑

รูปที่ ๑ ตัวอย่างซึง
(ข้อ ๒.๑)

๓. ประเภท

๓.๑ ซึง แบ่งตามขนาดและระดับเสียง ออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๓.๑.๑ ซึงใหญ่ เป็นซึงขนาดใหญ่ มีระดับเสียงทุ้มต่ำ

๓.๑.๒ ซึงกลาง เป็นซึงขนาดกลาง มีระดับเสียงกลาง

๓.๑.๓ ซึงเล็ก หรือซึงน้อย มีขนาดเล็ก มีระดับเสียงแหลมสูง

๔. คุณลักษณะที่ต้องการ

๔.๑ ลักษณะทั่วไป

๔.๑.๑ ตัวซึง ต้องเรียบร้อย ประณีต สวยงาม มีขนาดและสัดส่วนตามลักษณะที่ดีของซึง ตัวซึงมีลักษณะเป็นรูปวงกลม วงรี หรือรูปไข่ หน้าซึงทำด้วยแผ่นไม้บางๆ เจาะรูตรงกลาง คอซึงมีลักษณะโค้งมนด้านบนแบน และส่วนปลายอาจโค้งงอนหรือมีลวดลาย พื้นผิวหน้าต้องเรียบ ไม่มีราหรือตำหนิที่เกิดจากการทำลายของมอด ปลวก หรือแมลงอื่น ไม่มีขอบคมและปลายแหลม ยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน ไม่มีเสี้ยน รอยแตก รอยร้าว บิด โก่ง หัก งอ หรือตำหนิในชิ้นงานให้เห็นเด่นชัด ยกเว้นรอยที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงานและไม่มีผลเสียต่อการใช้งาน

๔.๑.๒ อุปกรณ์ประกอบที่ทำให้เกิดเสียง ได้แก่ ลูกบิดหรือลูกบิดกีตาร์ หย่อง นมหรือลูก ตัวสอดสาย และสายซึงต้องครบถ้วน ติดแน่น และอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ส่วนที่เป็นโลหะต้องไม่มีสนิม

๔.๑.๓ นมหรือลูก ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ ลูก

๔.๑.๔ สายซึง ต้องมีความเหมาะสมกับแต่ละประเภท

(๑) ซึงกลางและซึงเล็ก ใช้สายกีตาร์โปร่ง เบอร์ ๑ และเบอร์ ๒

(๒) ซึงใหญ่ ใช้สายกีตาร์ไฟฟ้า เบอร์ ๓ หรือสายโลหะอื่นหรือสายเอ็นที่มีขนาดเหมาะสม

๔.๑.๕ ไม้ดีดซึง ต้องทำจากเขาสัตว์หรือพลาสติก มีรูปร่างและขนาดเหมาะมือ ปลายด้านหนึ่งแหลมมนและมีความแข็ง-อ่อนที่เหมาะสม

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๔.๒ การประกอบ

ต้องเรียบร้อย ประณีต สวยงาม ติดแน่น ไม่มีขอบคมและปลายแหลม ยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน บริเวณรอยต่อต้องเรียบร้อย ไม่แยกออกจากกัน ไม่มีรอยแตก ร้าว หรือรอยเครื่องมือจากการประกอบชิ้นงาน ไม่มีกลิ่นของสารเคมีและรอยเปรอะเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๔.๓ ลวดลาย (ถ้ามี)

ต้องประณีต สวยงาม สม่ำเสมอ

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๔.๔ สี (ถ้ามี)

ต้องเรียบ สม่ำเสมอ ยกเว้นการไล่ระดับสี ติดแน่น ไม่ด่าง หลุด ลอก หรือเปรอะเปื้อน ยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน เมื่อลูบผลิตภัณฑ์แล้วสีต้องไม่หลุดติดมือ

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๔.๕ การเคลือบผิว (ถ้ามี)

ต้องเรียบ สม่ำเสมอ ไม่เป็นเม็ด เป็นคราบ แตก หลุดหรือลอก และไม่ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงาม

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๔.๖ การใช้งาน

เมื่อเทียบเสียงตามบันไดเสียงและระดับเสียงที่เหมาะสมโดยดีดด้วยไม้ดีดซึงแล้ว

(๑) ระดับเสียงของทุกตัวโน้ต ทั้งสายเปิดและกดเสียงในทุกขั้นแบ่งเสียง (นมหรือลูก) ต้องถูกต้องและเหมาะสมตามมาตรฐานของแต่ละระดับเสียงและบันไดเสียงตามที่ต้องการ

(๒) ทุกตัวโน้ตต้องมีเสียงดังกังวาน แต่ละเสียงต้องชัดเจน ไม่แตกพร่า ไม่อับทึบ เนื่องจากความสูงของขั้นแบ่งเสียง (นมหรือลูก) ที่ถูกติดตั้งมาไม่เหมาะสม

(๓) ลูกบิดต้องสามารถคงความตึงของสายไว้ได้ดี ไม่ทำให้ระดับเสียงเพี้ยนได้ง่าย

การทดสอบให้ทำโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องดนตรีพื้นเมืองเหนือของไทย

๕. การบรรจุ

๕.๑ ให้บรรจุซึงในบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม สะอาด แห้ง เรียบร้อย และสามารถป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับซึงได้

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๖. เครื่องหมายและฉลาก

๖.๑ ที่ฉลากหรือบรรจุภัณฑ์ซึงทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมี เลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน

(๑) ชื่อผลิตภัณฑ์ (ตามชื่อ มผช.)

(๒) ประเภท เช่น ซึงใหญ่ ทำจากไม้..... ซึงเล็ก ทำจากแผ่นไม้อัด

(๓) ขนาดหรือมิติ เป็นเซนติเมตรหรือเมตรหรือนิ้ว

(๔) เดือน ปีที่ทำ

(๕) ประวัติผลิตภัณฑ์ (ถ้ามี)

(๖) ข้อแนะนำในการใช้และการดูแลรักษา

(๗) ชื่อผู้ทำหรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน

ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

๗. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

๗.๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง ซึงประเภทเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน

๗.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างต่อไปนี้

๗.๒.๑ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบการบรรจุและเครื่องหมายและฉลาก ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๕. และข้อ ๖. จึงจะถือว่าซึงรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๒.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป การประกอบ ลวดลาย (ถ้ามี) สี (ถ้ามี) การเคลือบผิว (ถ้ามี) และการใช้งาน ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๗.๒.๑ แล้ว จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๔.๑ ถึงข้อ ๔.๖ ทุกรายการ จึงจะถือว่าซึงรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๓ เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างซึงต้องเป็นไปตามข้อ ๗.๒.๑ และข้อ ๗.๒.๒ ทุกข้อ จึงจะถือว่าซึงรุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้